

HISTORY OF CULTURE AND CULTUROLOGY

DOI: 10.46340/ephd.2021.7.2.6

Oksana Kokhanevych

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0715-266X>

Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine

CULTURAL AND CREATIVE POTENTIAL OF PUBLIC TELEVISION (BASED ON THE ACTIVITY OF UKRAINIAN AND POLISH TV CHANNELS “KULTURA”)

Оксана Коханевич

Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

КУЛЬТУРОТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ГРОМАДСЬКОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ (НА ПРИКЛАДІ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО І ПОЛЬСЬКОГО ТЕЛЕКАНАЛІВ «КУЛЬТУРА»)

The article is devoted to the disclosure of the cultural and humanistic potential of public television on the example of the Ukrainian and Polish TV channels “Kultura”. Research methodology involves using a descriptive, comparative, and system approach. They all complement one another and therefore form a comprehensive methodological strategy that gives a sense of culture-productive potential of the Ukrainian TV channel “UA: Kultura” and Polish TVP “Kultura”. The academic novelty of the paper included carrying out a complete cultural analysis of the information contents of the Ukrainian TV channel “UA: Kultura” and Polish TVP “Kultura”, determining their social and cultural role in the modern media space. The study also reveals the meaning of the concepts of “cultural” and “humanistic function” of television, notes the opposite trends in their development; and reveals the main differences in the activities of the Polish and Ukrainian TV channels “Culture”. At the same time, it emphasizes the need to modernize and enrich the latter with media projects, which would be characterized by a broader presentation of the scientific and expert environment, critical interactive discussion of current issues of socio-cultural reality in accordance with modern cultural policy. Conclusions are the following. Understanding of extensive culture-productive and the humanistic role of TV broadcast at the present stage opens up a new opportunity for the fundamental transformation of the TV broadcast within modern media culture and in the activity of most of commercial channels. Increasing the part of high-quality media patterns in their broadcasting network will significantly enrich the content of the cultural and educational functions of the latter and weaken the effect of rating, entertaining and manipulative media projects that are dominant nowadays.

Keywords: media, media culture, television, television program, television channel “Kultura”, culture productivity.

Актуальність теми дослідження. У сучасній медіакulturі орієнтація телебачення на комерційний успіх призвела до того, що ефіри більшості каналів заповнила продукція масового споживання (популярні, розважальні, суспільно-політичні ток-шоу та проекти). В умовах зростаючої дегуманізації сучасного телепростору вкрай необхідним є збільшення позитивного впливу на інформаційну культуру суспільства та світогляд глядача. Сьогодні це завдання намагаються вирішувати канали громадського телебачення, основною метою роботи яких є задоволення інтелектуальних та духовних потреб людини, поширення у суспільстві високих гуманістичних ідеалів та моральних зразків, підвищення культурно-освітнього, естетичного рівня населення, виховання

його громадян у дусі національного патріотизму та загальнолюдських цінностей. На нашу думку, здійснення компаративного культурологічного аналізу контенту українського та польського телеканалів «Культура» дозволить найкраще розкрити культуротворчий потенціал громадського телебачення в структурі сучасної медіакультури.

Аналіз досліджень і публікацій. Перші ґрунтовні спроби аналізу специфіки та особливостей розвитку суспільного мовлення присутні вже у роботах таких зарубіжних дослідників, як: Е. Веймута, Б. Ламізета¹, Дж. МакДоннела² та ін. Окремі аспекти його функціонування, зокрема здатність виконувати у сучасній медіакультурі важливі соціокультурні функції, розглядаються Р. Авері³, Р. Пеппером, Е. Кріселлом⁴ та ін. Актуальні питання історії та сучасної практики зарубіжних та вітчизняних державних і комерційних телеканалів розкриваються у працях О. Гресько⁵, А. Садовської⁶ та ін. Аналіз культурно-мистецької проблематики у програмах українського громадського телебачення, дослідження його культурно-просвітницького та культурно-рекреативного потенціалу в цілому здійснюється Т. Трачук⁷. Огляд наукової літератури засвідчує, що у сучасній гуманітаристиці недостатньо дослідженою є культуротворча та гуманістична роль громадського телеканалу «Культура», його важливе соціокультурне значення в структурі сучасної медіакультури.

Метою дослідження – розкрити культуротворчий та гуманістичний потенціал громадського телебачення на основі порівняльного аналізу функціонування українського та польського телеканалів «Культура».

Виклад основного матеріалу. Виникнення на початку ХХ століття телебачення торкнулося всіх сфер життя людини та суспільства. В умовах зростаючої інформатизації воно перетворилося на один з найважливіших інструментів формування її потреб, інтересів, поглядів, цінностей, світогляду, засобів навчання та виховання тощо. Російська дослідниця О. Молчанова зауважує, що: «Телебачення набуло характеру основного, структурного компоненту сфери дозвілля сучасної людини. Якщо в минулому значну роль в соціалізації, у вихованні творчої активності і духовно-естетичних якостей людини відігравали установи культури, то з кінця ХХ століття задоволення культурних потреб стало можливим у домашніх умовах»⁸. Поліфункціональна природа телебачення відкрила нові можливості для реалізації культуротворчого потенціалу у сфері медіа.

На думку російського дослідника Є. П. Прохорова, культуротворча функція телебачення виражається через: «<...> активне розповсюдження у суспільстві вищих культурних цінностей, вихованні людей на зразках загальносвітової культури, сприянні всебічному розвитку людини»⁹.

Українська вчена Т. Трачук зауважує, що: «Культурно-просвітницька функція (за визначенням російських учених Є. Прохорова та С. Корконосенка, вітчизняних дослідників Г. Почепцова, В. Різуна, С. Квіта, В. Іванова) виконує не тільки своє основне, пізнавальне завдання – ознайомлення з досягненнями культури і мистецтва. Вона сприяє усвідомленню суспільством необхідності наступності культури, збереженню культурних традицій. За допомогою засобів масової комунікації, зокрема телебачення, люди ознайомлюються з особливостями різних культур і субкультур. Це розвиває естетичний смак, сприяє взаєморозумінню, зняттю соціальної напруги, в результаті – інтеграції суспільства»¹⁰.

¹ Weymouth, T., Lamizet, B. (1996). *Markets & Myths: Forces for Change in the European Media*. London and New York: Longman.

² McDonnel, J. (1991). *Public Service Broadcasting: A Reader*. London: Routledge.

³ Avery, R. K., Pepper, R. (1980). An institutional history of public broadcasting. *Journal of communication*, 30 (3), 126-138.

⁴ Crisell, A. (1997). *An introductory history of British broadcasting*. London: Routledge.

⁵ Гресько, О. (2016). Моделі суспільного мовлення Європи в умовах комерціалізації. *Теле- та радіожурналістика*, 15, 143-148. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tir_2016_15_22>. (2021, травень, 07).

⁶ Садовська, А. Л. (2014). Становлення інституту суспільного мовлення в Україні: стан і перспективи. *Соціальна і гуманітарна політика Вісник НАДУ*, 4, 99-106. <<http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2015/01/2014-4-16.pdf>>. (2021, травень, 07).

⁷ Трачук, Т. А. (2012). Культурно-просвітницька та культурно-рекреативна функції українського телебачення. *Наукові записки Національного університету Острозька академія*, 3, 4-5.

⁸ Молчанова, Е. Н. (2005). Телевидение в культуре современного информационного общества: *диссертация на соискание ученой степени кандидата философских наук*. Ставрополь: СГУ, 68.

⁹ Прохоров, Е. П. (2011). *Введение в теорию журналистики*. Москва: Аспект Пресс, 77.

¹⁰ Трачук, Т. А. (2012). Культурно-просвітницька та культурно-рекреативна функції українського телебачення. *Наукові записки Національного університету Острозька академія*, 3, 4-5.

Що стосується визначення особливостей гуманістичної функції телебачення, то варто зауважити, що вона інтегрує ознаки багатьох інших функцій. Її вплив проявляється у здатності виховувати глядача, формувати суспільну думку, ідеологічні й ціннісні орієнтири, духовно-світоглядні позиції та культурно-освітні пріоритети тощо. Головним її завданням, на нашу думку, є розвиток творчих можливостей людини у всіх проявах її життєдіяльності, у становленні її як особистості. Дослідниця О. Молчанова з цього приводу, зокрема, зауважує: «Телебачення впливає на формування світоглядної культури, яка пов'язана з системою узагальнених поглядів людини на світ, на її місце в ньому <...>. Воно виробляє її ставлення до явищ повсякденності та глобальних цивілізаційних процесів, формує відчуття причетності до всього людського співтовариства»¹.

Необхідність реалізації гуманістичної функції телебачення у межах сучасного медіапростору підкреслює й українська дослідниця Т. В. Іванюха. Вона стверджує, що: «Визначення принципів телевізійної ідеології як потужного чинника впливу на розвиток духовності є важливим питанням державної національної політики. Основним завданням авторів телевізійних програм має бути виховання глядача в дусі національного патріотизму, загальнолюдських цінностей на ґрунті єдності суспільства в світовому масштабі й України як окремої суспільної одиниці»². Успішними прикладами реалізації гуманістичної функції на українському телеканалі «Культура» є програми «Війна і мир», «Разом», «Пліч-о-пліч», «Світло» та ін.

Поряд із цим варто також відзначити наявність певних зворотних тенденцій у сучасному медіапросторі. Українська дослідниця зазначає, що сьогодні однією з проблем розвитку ЗМІ є їх дегуманізація, яка виявляється насамперед через принцип сенсаційного представлення матеріалів, який передбачає надмірне залучення уваги глядачів до катастроф, аварій, стихійних лих, убивств, розкоші олігархів, слави і ганьби можновладців³. На нашу думку, іншою загрозою є те, що нині така інформація утворює основу ефірного часу багатьох телевізійних мовників. Тому сьогодні «основним завданням каналів, які виробляють телепрограми, – стверджує О. Молчанова, – стає максимальне збільшення позитивного впливу телебачення на інформаційну культуру суспільства»⁴. Зауважимо, що цю важливу місію у сучасному медіапросторі покликано реалізовувати телеканали суспільного мовлення.

У рамках дослідження культуротворчого потенціалу громадського телеканалу «Культура» основним об'єктом нашої уваги стали його культурно-мистецький та науково-освітній блоки. Здійснюючи культурологічний аналіз ми виявили, що значне місце в його ефірі займають програми, присвячені відображенню розвитку літератури в минулому та сучасному, розкриттю творчих феноменів вітчизняних письменників та поетів («Українська читанка», «Енеїда», «Час поезії» В. Герасим'юка та М. Лаюка). Серед його проєктів також можна знайти й різноманітну медіапродукцію кіномистецтвознавчої проблематики. Це насамперед «#КіноWALL» С. Тримбача та «Як дивитися кіно» Л. Галкіна⁵. Остання є авторською телепрограмою, в якій відомий кінознавець аналізує художні зразки світового кінематографу («Звір» М. Пірса, «Вулкан» Р. Бондарчука, «Тебе ніколи тут не було» Л. Ремста та ін.). Крім того, на телеканалі «Культура» глядач може спостерігати значне транслявання різноманітних художніх зразків – «Йосип прекрасний. Намісник фараона», «Транзит», «Людина з кіноапаратом» та ін.

Здійснюючи реалізацію культурно-просвітницької функції у сучасному медіапросторі, телеканал не залишає поза своєю увагою також висвітлення сфери театрального мистецтва. Про новий український театр, про його зірки та нову театральну реальність розповідається у проєкті театрального критика та мистецького оглядача Олега Вергеліса «#NeoСцена»⁶. У ньому він аналізує

¹ Молчанова, Е. Н. (2005). Телевидение в культуре современного информационного общества: *диссертация на соискание ученой степени кандидата философских наук*. Ставрополь: СГУ, 66.

² Іванюха, Т. В. (2014). Гуманистические императивы современного украинского телевидения. *Материалы Третьей Международной научно-практической интернет-конференции «Стратегические коммуникации в современном мире: от теоретических знаний к практическим навыкам» (г. Саратов, 20-24 октября 2014)* <<https://www.sgu.ru/node/42341/materialy-internet-konferencii/strategicheskie-kommunikacii-teoretiko>>. (2021, травень, 07).

³ Так само.

⁴ Молчанова, Е. Н. (2005). Телевидение в культуре современного информационного общества: *диссертация на соискание ученой степени кандидата философских наук*. Ставрополь: СГУ, 66.

⁵ Уа: Перший (2020). *Як дивитися кіно* <https://tv.suspilne.media/programs/yak_dyvytysia_kino>. (2021, травень, 07).

⁶ Youtube.Com (2018). *#NeoСцена Суспільне Культура* <<https://www.youtube.com/hashtag/neo%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D0%B0>>. (2021, травень, 07).

такі театрознавчі питання, як: переконання і методи, які допомагають режисерові виводити українській театр із андеграунду; поняття театрального епатажу в українській та світовій сцені, театральної провокації і її доцільності в сучасному сценічному просторі; питання компромісу в мистецтві – співвідношення театру і кіно, високого мистецтва і серіалу, межі між елітною культурою та поп-культурою; вміння українізувати образ (Н. Сумська). Зауважимо, що на телеканалі «Культура» популяризація театрального мистецтва серед населення також здійснюється за допомогою трансляції різноманітних вистав («Примхливе кохання Дроздоборода», «Номери» Тетяни Трунової та ін.).

Під час аналізу культуротворчого потенціалу телеканалу нами було виявлено, що найбільшу частку в його структурі займають науково-освітні програми. До них входять різні документальні фільми та передачі: «Мегаполіси», «Сімдесятники. Леонід Осика», «Цікаво. com.», «Августин Волошин. Метеорит незалежності» (в 2 частинах), «Розстріляне відродження. Українська культура 10–30 років ХХ століття» Ю. Андруховича, «Персона грата. Іван Фундуклей», «Бути сама собі ціллю. Ольга Кобилянська», «Трипілля. Забута цивілізація старої Європи» та ін. Утім, окремої уваги тут заслуговують великомасштабні діджитальні проекти: «Дивацька історія України», «Розсекречена історія» та «Лекторій WiseCow». Метою їх створення проголошується розширення знань українців із різних сфер життя (літератури, кіно, мистецтва, музики, журналістики, театру, моди, соціуму, міста та історії); популяризація за допомогою цікавого динамічного ряду історії України серед підлітків та дорослих тощо.

Утім, відзначаючи значну культуротворчу роль телеканалу «Культура» в сучасному медіапросторі, варто вказати і на певні недоліки. Хоча на сайті телеканалу ми знаходимо інформацію про те, що він: «<...> щодня пропонує оригінальні авторські програми, інформаційні проекти, цикли унікальної документалістики, класичні та сучасні музичні твори, у виконанні зірок світового масштабу, прем'єри художніх фільмів та вистав. Окрім цього, для наших найменших глядачів в ефірі є дитячі програми»¹. Проте, проаналізувавши контент телеканалу, стає помітним, що значна частина його документальних фільмів має здебільшого описовий історико-краєзнавчий характер. Що стосується дитячої медіапродукції, то тут спостерігається транслявання у вихідні дні мультфільмів, розрахованих лише на маленьких дітлахів.

Утім, головним недоліком діяльності українського телеканалу «Культура», на нашу думку, є відсутність на ньому якісних філософсько-культурологічних програм, в яких би піднімалися та аналізувалися ключові питання розвитку сучасної соціокультурної дійсності; проектів, у межах яких би організовувалися зустрічі з цікавими людьми та пропонувалися глядацькій увазі лекції провідних вітчизняних і зарубіжних учених тощо. Як приклад можна навести російські програми «Що робити?» В. Третьякова, «Тим часом. Сенси» О. Архангельського, «Агора» та «Спостерігач». У їх студіях ведучі разом із видатними вченими, відомими культурними та державними діячами, журналістами, провідними фахівцями країни з тієї чи іншої наукової галузі (докторами та кандидатами наук) піднімають та обговорюють актуальні проблеми сьогодення: «Сучасна молодь: люди майбутнього або просто підрастаюче покоління?», «Інтернет у пошуках максимальної свободи: дорога до раю чи шлях у нікуди?», «Покоління МеМеМе», «Культура і попит», «Культура після постмодерну», «Цифрова повсякденність» тощо.

До слабких сторін діяльності вітчизняного телеканалу «Культура» також можна віднести трансляцію на ньому застарілих та малоцікавих передач («Мальовничі села», «Браво, Шеф!», «Херсон художній: маргінали та мальовнича хата»), незначну кількість сучасного освітньо-пізнавального контенту. Тому сьогодні головним завданням для його керівництва повинно стати розуміння того, що таким наповненням не можна викликати цікавість у глядачів. Так, Ю. Сінельнікова відзначає, що однією з проблем розвитку каналів вітчизняного громадського телебачення є те, що на них: «Немає блиц-опитувань, передач-п'ятихвилинок із цікавим змістом, просто гарних програм та видовищних фільмів. Сьогодні гостро відчувається брак гарного оригінального контенту, який вирізнявся б певною креативністю та молодіжним духом. У наш час швидкого розвитку інформаційних технологій та великих можливостей – необхідно встигати за примхливим телеглядачем, істотно осучаснювати ефір, пропонувати оригінальні цікаві проекти, щоб він знову захотів дивитися телевізор»². Важливим

¹ Internet archive «Wayback Machine» (2020). *Державна телерадіокомпанія «Культура»*. <<http://web.archive.org/web/20120304081504/http://cultureua.com/>>. (2021, травень, 07).

² Сінельнікова, Ю. (2018). «Оновлене» житомирське телебачення: вперед у минуле? *TIMES.ZT*:

завданням для телеканалу «Культура» повинна стати комплексна розробка і трансляція медіапродукції, призначеної для молоді. На нашу думку, у період, коли з сучасного медіапростору зникли такі молодіжні журнали, як: «Шо», «Четвер», «Культурна барикада», він міг би взяти на себе реалізацію цієї функції, відкривши тим самим нові репрезентації актуальних соціокультурних проблем у сучасній медіакulturі.

Якщо звернутися до аналізу культуротворчого потенціалу польського телеканалу «TVP Kultura», то варто зауважити, що основною метою його діяльності є побудова діалогу, створення найкращого місця для обміну ідеями та думками для різних відомих фахівців. В ефірах телеканалу глядачі також мають можливість спостерігати жваві обговорення тих чи інших питань з теорії та історії культури («Студія культури»). Крім того, значна увага організаторами приділяється щотижневому огляду важливих культурних та художніх подій, що сталися в країні та світі («Культурний щотижневик», «Культурна інформація»). На телеканалі «TVP Kultura» також активно ініціюються дискусії стосовно умов розвитку сьогоденного актуального мистецтва («Культурний плакат»), популяризації сучасних художніх тенденцій у суспільстві. Зокрема до них можна віднести такі мистецтвознавчі медіапродукти, як: «Present Performance», «Що стосується мистецтва», «Шедеври без секретів» тощо.

У сучасному медіапросторі культуротворча роль телеканалу «TVP Kultura» також виявляється через представлення у сітці його мовлення філософсько-аналітичних проєктів, які зосереджують свою увагу на розгляді важливих проблем сучасної соціокультурної дійсності («Третя точка зору»). Не менш цікавою у цьому контексті є культурологічна програма «Kronos», ефіри якої присвячені аналізу різних історико-культурних питань (значення грецької трагедії для розвитку європейської культури; сутність мови, її внутрішня раціональність й ірраціональність; молитва як щоденний тисячолітній ритуал людства, як екзистенційний акт та практика громади, що є основою Церковного життя тощо). На нашу думку, українському телеканалі «Культура» бракує подібних проєктів, розробка і трансляція яких значно збагатили би його культуротворчий та гуманістичний потенціал.

Аналіз польського телеканалу «TVP Kultura» та українського телеканалу «Культура» засвідчує, що основна відмінність полягає в тому, що перший намагається репрезентувати у своєму ефірі як кращі вітчизняні, так сучасні зразки якісної зарубіжної телепродукції. Зауважимо, що на українському телеканалі «Культура» також має місце трансляція продукції іноземного походження, але в досить обмеженому вигляді, як в кількісному, так і в якісному аспектах. Причиною цього, ймовірно, слугує недостатнє фінансування його діяльності.

Водночас головні відмінності між телеканалами виявляються в тому, що на українському каналі пріоритетна увага приділяється розкриттю тем, в яких висвітлюється проблематика традиційної культури, аналізується творчість видатних особистостей минулого; на польському телеканалі перевага надається актуальним проблемам сучасної культури та стратегіям її розвитку. Вважаємо, що головним недоліком українського телеканалу «Культура» є недостатнє представлення на ньому науково-експертного середовища, критичного, інтерактивного обговорення актуальних проблем соціокультурної дійсності відповідно до сучасних завдань культурної політики.

Наукова новизна. Вперше здійснено цілісний аналіз культуротворчого та гуманістичного потенціалу українського та польського телеканалів «Культура». Проведено порівняльну характеристику їх діяльності, виявлено спільні та відмінні риси.

Висновки. Нині в умовах комерціалізації, розважальності, дегуманізації телебачення значним культуротворчим потенціалом володіють канали громадського телебачення. Своїми програмами вони прагнуть поширювати у суспільстві високі гуманістичні ідеали, моральні зразки, виховувати глядача в дусі національного патріотизму, загальнолюдських цінностей тощо. Водночас культурологічний аналіз контенту українського та польського телеканалів «Культура» виявив, що діяльність останнього потребує певних змін, передусім, осучаснення та збагачення ефіру цікавими, оригінальними аналітичними медіапроєктами, ширшого представлення науково-експертного середовища, критичного інтерактивного обговорення актуальних проблем соціокультурної дійсності відповідно до сучасних завдань культурної політики.

References:

1. Avery, R. K., Pepper, R. (1980). An institutional history of public broadcasting. *Journal of communication*, 30 (3), 126-138. [in English].
2. Crisell, A. (1997). *An introductory history of British broadcasting*. London: Routledge. [in English].
3. Internet archive «Wayback Machine» (2020). *Derzhavna teleradiokompaniia Kultura* [The State Television and Radio Broadcasting Company Kultura]. <<http://web.archive.org/web/20120304081504/http://cultureua.com/>> (2021, May, 07). [in Ukrainian].
4. Hresko, O. (2016). Modeli suspilnoho movlennia Yevropy v umovakh komertsializatsii [Public broadcasting models of Europe under commercialization]. *Tele- ta radiozhurnalistyka* [TV and radio journalism], 15, 143-148. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tir_2016_15_22> (2021, May, 07). [in Ukrainian].
5. Ivanjuha, T. V. (2014). Gumanisticheskie imperativy srovernennogo ukrainskogo televideniia [Humanistic imperatives of modern Ukrainian television]. *Materialy Tret'ej Mezhdunarodnoj nauchno-prakticheskoy internet-konferencii «Strategicheskie kommunikacii v sroverennom mire: ot teoreticheskikh znanij k prakticheskim navykam» (20-24 oktjabrja 2014 g., Saratov)* [Materials of the Third International Scientific and Practical Internet Conference «Strategic communications in the modern world: from theoretical knowledge to practical skills» (October 20-24, 2014, Saratov)]. <<https://www.sgu.ru/node/42341/materialy-internet-konferencii/strategicheskie-kommunikacii-teoretiko>> (2021, May, 07). [in Russian].
6. McDonnel, J. (1991). *Public Service Broadcasting: A Reader*. London: Routledge. [in English].
7. Molchanova, E. N. (2005). Televidenie v kulture srovernennogo informacionnogo obshhestva [Television in the Culture of the Modern Information Society]: *dissertacija na soiskanie uchenoj stepeni kandidata filosofskih nauk* [dissertation for the degree of candidate of philosophical sciences]. Stavropol: SGU. [in Russian].
8. Youtube.Com (2018). #NeoStsena. *Suspilne Kultura* [#NeoScene. Public Culture]. <<https://www.youtube.com/hashtag/neo%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D0%B0>>. (2021, May, 07). [in Ukrainian].
9. Prohorov, E. P. (2011). *Vvedenie v teoriju zhurnalistiki: uchebnyk* [Introduction to Journalism Theory: Studies for students]. Moscow: Aspekt Press <<https://rucont.ru/efd/230421>> (2021, May, 07). [in Russian].
10. Sadovska, A. L. (2014). Stanovlennia instytutu suspilnoho movlennia v Ukraini: stan i perspektyvy [Marking the institution of public broadcasting in Ukraine: state and perspectives]. *Sotsialna i humanitarna polityka. Visnyk NADU*. [Social and humanities policy. Bulletin of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine], 4, 99-106. <http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2015/01/2014_4-16.pdf> (2021, May, 07). [in Ukrainian].
11. Sinielnikova, Yu (2018). «Onovlene» zhytomyrskie telebachennia: vpered u mynule? [«Renewed» Zhytomyr television: forward into the past?]. *TIMES.ZT: informatsiino-analitychne vydannia* [TIMES.ZT: information and analytical publication] <<https://times.zt.ua/onovlene-zhytomyrskie-telebachennya-vpered-u-mynule>> (2021, May, 07). [in Ukrainian].
12. Trachuk, T. A. (2012). Kulturno-prosvitnytska ta kulturno-rekreatyvna funktsii ukrainskoho telebachennia [Cultural and educational and cultural-recreational functions of Ukrainian television]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu Ostrozka akademiia* [Scientific Proceedings of the National University of Ostroh Academy], 3, 3-11. [in Ukrainian].
13. Weymouth, T., Lamizet, B. (1996). *Markets & Myths: Forces for Change in the European Media*. London and New York: Longman. [in English].
14. Ua:pershyi [Ua:First] (2020). *Yak dyvytysia kino* [How to watch a movie]. <https://tv.suspilne.media/programs/yak_dyvytysia_kino> (2021, May, 07). [in Ukrainian].